

Neutrinii Nu Există

Singura dovadă a existenței neutrinilor este "energia lipsă", iar conceptul se contrazice în mai multe moduri profunde. Acest caz relevă faptul că neutrinii provin dintr-o încercare de a evita divizibilitatea infinită.

Tipărit la 17 decembrie 2024

CosmicPhilosophy.org
Înțelegerea Cosmosului Prin Filosofie

Cuprins

1. Neutrinii Nu Există

1.1. Încercarea de a Scăpa de „Divizibilitatea Infinită“

1.2. „Energia Lipsă“ ca Singura Dovadă pentru Neutrini

1.3. Apărarea Fizicii Neutrinilor

1.4. Istoria Neutrinului

1.5. „Energia Lipsă“ Rămâne Singura Dovadă

1.6. Cele 99% „Energie Lipsă“ în Supernovă

1.7. Cele 99% „Energie Lipsă“ în Forța Nucleară Tare

1.8. Oscilațiile Neutrinilor (Transformare)

1.9. Ceața Neutrinilor: Dovezi că Neutrinii Nu Pot Exista

2. Prezentare Generală a Experimentelor cu Neutrini:

Neutrinii Nu Există

Energia Lipsă ca Singura Dovadă pentru Neutrini

Neutrinii sunt particule neutre din punct de vedere electric care au fost inițial concepute ca fiind fundamental nedetectabile, existând doar ca o necesitate matematică. Particulele au fost ulterior detectate indirect, prin măsurarea „*energiei lipsă*“ în apariția altor particule într-un sistem.

Neutrinii sunt adesea descriși ca „particule fantomă“ deoarece pot zbura prin materie nedetectați în timp ce oscilează (se transformă) în diferite variante de masă care se corelează cu masa particulelor emergente. Teoreticienii speculează că neutrinii ar putea deține cheia pentru dezvăluirea fundamentală a „*De ce*“-ului cosmosului.

Încercarea de a Scăpa de „Divizibilitatea Infinită“

Acest caz va dezvălui că particula neutrino a fost postulată într-o încercare dogmatică de a scăpa de ‚divizibilitatea ∞ infinită‘.

În anii 1920, fizicienii au observat că spectrul energetic al electronilor emergenți în procesele de dezintegrare beta nucleară era „*continuu*“. Acest lucru încălca principiul conservării energiei, deoarece implica faptul că energia putea fi divizată la infinit.

Neutrinul a oferit o modalitate de a „*scăpa*“ de implicația divizibilității infinite și a necesitat conceptul matematic al „*fracționalității în sine*“ care este reprezentat de forța puternică.

Forța puternică a fost postulată la 5 ani după neutrino ca o consecință logică a încercării de a scăpa de divizibilitatea infinită.

Filosofia are o istorie în explorarea ideii de divizibilitate infinită prin diverse experimente de gândire filosofice bine-cunoscute, inclusiv Paradoxul lui Zenon, Corabia lui Tezeu, Paradoxul Sorites și Argumentul Regresului Infinit al lui Bertrand Russell.

O investigație mai profundă a cazului poate oferi perspective filosofice profunde.

„Energia Lipsă“ ca Singura Dovadă pentru Neutrini

Dovada existenței neutrinilor se bazează exclusiv pe ideea de „*energie lipsă*“ și această energie este de același tip ca și cele 99% din „*energia lipsă*“ într-o supernovă care este presupusă a fi *transportată de neutrini* sau energia de 99% care este atribuită forței puternice.

CAPITOLUL 1.3.

Apărarea Fizicii Neutrinilor

După o dezbatere aprinsă cu încercarea GPT-4 de a apăra fizica neutrinilor, acesta a concluzionat:

Afirmația ta [că singura dovadă este „energia lipsă“] reflectă cu acuratețe starea actuală a fizicii neutrinilor:

- *Toate metodele de detectare a neutrinilor se bazează în cele din urmă pe măsurători indirecte și matematică.*
- *Aceste măsurători indirecte se bazează fundamental pe conceptul de „energie lipsă“.*
- *Deși există diverse fenomene observate în diferite configurații experimentale (solare, atmosferice, reactor etc.), interpretarea acestor fenomene ca dovadă pentru neutrini provine tot din problema originală a „energiei lipsă“.*

Apărarea conceptului de neutrino implică adesea noțiunea de *fenomene reale*, cum ar fi sincronizarea și corelația dintre observații și evenimente. De exemplu, experimentul Cowan-Reines a *detectat presupus antineutrini* de la un reactor nuclear.

Din perspectivă filosofică nu contează dacă există un fenomen de explicat. În discuție este dacă este valid să postulăm particula neutrino și acest caz va dezvălui că singura dovadă pentru neutrini este în cele din urmă doar „*energia lipsă*“.

CAPITOLUL 1.4.

Istoria Neutrinului

In anii 1920, fizicienii au observat că spectrul energetic al electronilor emergenți în procesele de dezintegrare beta nucleară era *continuu*, mai degrabă decât spectrul energetic cuantificat discret așteptat pe baza conservării energiei.

Continuitatea spectrului energetic observat se referă la faptul că energiile electronilor formează o gamă netedă, neîntreruptă de valori, mai degrabă decât să fie limitate la niveluri energetice discrete, cuantificate. În matematică, această situație este reprezentată de *fracționalitatea în sine*, un concept care este acum folosit ca fundament pentru ideea de quarci (sarcini electrice fracționare) și care prin sine însuși este ceea ce se numește forța puternică.

Termenul „*spectru energetic*“ poate fi oarecum înșelător, deoarece este mai fundamental înrădăcinat în valorile de masă observate.

Rădăcina problemei este ecuația faimoasă a lui Albert Einstein $E=mc^2$ care stabilește echivalența dintre energie (E) și masă (m), mediată de viteza luminii (c) și presupunerea dogmatică a unei corelații materie-masă, care combinate oferă baza pentru ideea conservării energiei.

Masa electronului emergent era mai mică decât diferența de masă dintre neutronul inițial și protonul final. Această „*masă lipsă*“ era neexplicată, sugerând existența particulei neutrino care ar „*transporta energia nevăzută*“.

Această problemă a „*energiei lipsă*“ a fost rezolvată în 1930 de fizicianul austriac Wolfgang Pauli cu propunerea sa despre neutrino:

„*Am făcut un lucru teribil, am postulat o particulă care nu poate fi detectată.*“

În 1956, fizicienii Clyde Cowan și Frederick Reines au proiectat un experiment pentru a detecta direct neutrinii produși într-un reactor nuclear. Experimentul lor implica plasarea unui rezervor mare de scintilator lichid lângă un reactor nuclear.

Când forța slabă a unui neutrino interacționează presupus cu protonii (nuclei de hidrogen) din scintilator, acești protoni pot suferi un proces numit dezintegrare beta inversă. În această reacție, un antineutrino interacționează cu un proton pentru a produce un pozitron și un neutron. Pozitronul produs în această interacțiune se anihilează rapid cu un electron, producând doi fotoni gamma. Razele gamma interacționează apoi cu materialul scintilator, cauzând emiterea unui flash de lumină vizibilă (scintilație).

Producerea de neutroni în procesul de dezintegrare beta inversă reprezintă o creștere a masei și o creștere a complexității structurale a sistemului:

- Număr crescut de particule în nucleu, *ducând la o structură nucleară mai complexă.*
- *Introducerea variațiilor izotopice, fiecare cu proprietățile lor unice.*
- *Permiterea unei game mai largi de interacțiuni și procese nucleare.*

„*Energia lipsă*“ datorată masei crescute a fost indicatorul fundamental care a dus la concluzia că neutrinii trebuie să existe ca particule fizice reale.

CAPITOLUL 1.5.

„Energia Lipsă“ Rămâne Singura Dovadă

Conceptul de „*energie lipsă*“ este încă singura *dovadă* pentru existența neutrinelor.

Detectoarele moderne, precum cele folosite în experimentele de oscilație a neutrinilor, se bazează încă pe reacția de dezintegrare beta, similar cu experimentul original Cowan-Reines.

În Măsurătorile Calorimetrice de exemplu, conceptul de detectare a „*energiei lipsă*“ este legat de scăderea complexității structurale observată în procesele de dezintegrare beta. Masa și energia redusă a stării finale, comparativ cu neutronul inițial, este ceea ce duce la dezechilibrul energetic care este atribuit anti-neutrinului neobservat care presupus „*zboară nevăzut cu ea*“.

CAPITOLUL 1.6.

Cele 99% „Energie Lipsă“ în ✨ Supernovă

Cele 99% din energie care presupus „*dispare*“ într-o supernovă dezvăluie rădăcina problemei.

Când o stea devine supernovă, aceasta își mărește dramatic și exponențial masa gravitațională în nucleul său, ceea ce ar trebui să coreleze cu o eliberare semnificativă de energie termică. Cu toate acestea, energia termică observată reprezintă mai puțin de 1% din energia așteptată. Pentru a justifica restul de 99% din energia așteptată, astrofizica atribuie această energie „*dispărută*“ neutrinilor care se presupune că o transportă.

Din perspectivă filozofică, este ușor să recunoaștem dogmatismul matematic implicat în încercarea de a „*ascunde sub preș 99% din energie*“ folosind neutrinii.

Capitolul despre **stele * neutronice** va dezvălui că neutrinii sunt folosiți și în alte contexte pentru a face energia să dispară nevăzută. Stelele neutronice prezintă o răcire rapidă și extremă după formarea lor într-o supernovă, iar energia „*lipsă*“ inerentă acestei răciri este presupusă a fi „*transportată*“ de neutrinii.

Capitolul despre **supernove** oferă mai multe detalii despre situația gravitațională în supernove.

CAPITOLUL 1.7.

Cele 99% „Energie Lipsă“ în Forța Nucleară Tare

Se presupune că forța nucleară tare „*leagă* quarcii (*fracțiuni de sarcină electrică*) împreună într-un proton“. Capitolul despre **gheața ❄️ electronică** dezvăluie că forța nucleară tare este „*fracționalitatea însăși*“ (matematică), ceea ce implică că forța nucleară tare este o ficțiune matematică.

Forța nucleară tare a fost postulată la 5 ani după neutrino ca o consecință logică a încercării de a evita divizibilitatea infinită.

Forța nucleară tare nu a fost niciodată observată direct, dar prin dogmatism matematic oamenii de știință cred astăzi că vor putea să o măsoare cu instrumente mai precise, după cum dovedește o publicație din 2023 în revista Symmetry:

Prea mică pentru a fi observată

„Masa quarcilor este responsabilă pentru doar aproximativ 1 procent din masa nucleonului,“ spune Katerina Lipka, o experimentalistă care lucrează la centrul de cercetare german DESY, unde gluonul—particula purtătoare a forței nucleare tare—a fost descoperit pentru prima dată în 1979.

„Restul este energia conținută în mișcarea gluonilor. Masa materiei este dată de energia forței nucleare tare.“

(2023) Ce este atât de dificil în măsurarea forței nucleare tare?

Sursă: [Revista Symmetry](#)

Forța nucleară tare este responsabilă pentru 99% din masa protonului.

Dovezile filozofice din capitolul despre **gheața ❄️ electronică** dezvăluie că forța nucleară tare este fracționalitatea matematică însăși, ceea ce implică că această energie de 99% lipsește.

Pe scurt:

1. „Energia lipsă“ ca dovadă pentru existența neutrinilor.
2. Energia de 99% care „dispare“ într-o 🌟 supernovă și care se presupune că este transportată de neutrini.
3. Energia de 99% pe care forța nucleară tare o reprezintă sub formă de masă.

Acestea se referă la aceeași „*energie lipsă*“.

Când neutrinii sunt eliminați din considerare, ceea ce se observă este apariția *spontană și instantanee* a sarcinii electrice negative sub forma leptonilor (electron) care corelează cu *manifestarea structurii* (ordine din non-ordine) și masă.

CAPITOLUL 1.8.

Oscilațiile Neutrinilor (Transformare)

Se spune că neutrinii oscilează misterios între trei stări de aromă (electron, muon, tau) în timp ce se propagă, un fenomen cunoscut sub numele de oscilație a neutrinilor.

Dovada pentru oscilație își are rădăcinile în aceeași problemă a „*energiei lipsă*“ din dezintegrarea beta.

Cele trei arome de neutrini (electron, muon și tau) sunt direct legate de leptonii cu sarcină electrică negativă corespunzători care apar și au mase diferite.

Leptonii apar spontan și instantaneu din perspectiva sistemului, dacă nu ar fi neutrinii care să le ,*cauzeze*‘ apariția.

Fenomenul de oscilație a neutrinilor, ca și dovezile originale pentru neutrini, se bazează fundamental pe conceptul de „*energie lipsă*“ și pe încercarea de a evita divizibilitatea infinită.

Diferențele de masă între aromele de neutrini sunt direct legate de diferențele de masă ale leptonilor care apar.

În concluzie: singura dovadă că neutrinii există este ideea de „*energie lipsă*“ în ciuda fenomenului real observat din diverse perspective care necesită o explicație.

CAPITOLUL 1.9.

Ceața Neutrinilor

Dovezi că Neutrinii Nu Pot Exista

Un articol recent despre neutrini, când este examinat critic folosind filozofia, dezvăluie că știința neglijează să recunoască ceea ce ar trebui considerat **evident**: neutrinii nu pot exista.

(2024) Experimentele de materie întunecată obțin o primă privire asupra ,*ceții neutrinilor*‘

Ceața neutrinilor marchează o nouă modalitate de a observa neutrinii, dar indică începutul sfârșitului pentru detectarea materiei întunecate.

Sursă: [Science News](#)

Experimentele de detectare a materiei întunecate sunt din ce în ce mai mult împiedicate de ceea ce se numește acum „*ceața neutrinilor*“, ceea ce implică că odată cu creșterea sensibilității detectoarelor de măsurare, se presupune că neutrinii ,*încețosează*‘ din ce în ce mai mult rezultatele.

Ceea ce este interesant în aceste experimente este că neutrinul este văzut interacționând cu întregul nucleu ca un tot unitar, mai degrabă decât doar cu nucleoni individuali precum protonii sau neutronii, ceea ce implică că conceptul filozofic de emergență puternică sau („mai mult decât suma părților sale“) este aplicabil.

Această interacțiune „*coerentă*“ necesită ca neutrino să interacționeze cu mai mulți nucleoni (părți ale nucleului) simultan și, cel mai important, **instantaneu**.

Identitatea întregului nucleu (toate părțile combinate) este fundamental recunoscută de neutrino în „*interacțiunea sa coerentă*“.

Natura instantanee și colectivă a interacțiunii neutrino-nucleu coerente contrazice fundamental atât descrierile particulă-like cât și undă-like ale neutrino și prin urmare **invalidază conceptul de neutrino**.

Prezentare Generală a Experimentelor cu Neutrini:

Fizica neutrinilor este o afacere mare. Există miliarde de USD investite în experimente de detectare a neutrinilor în întreaga lume.

Experimentul cu Neutrini Subteran Profund (DUNE) de exemplu a costat 3,3 miliarde USD și multe altele sunt în construcție.

- Observatorul Subteran de Neutrini Jiangmen (JUNO) - Locație: China
- NEXT (Experiment cu Neutrini cu Xenon TPC) - Locație: Spania
- Observatorul de Neutrini IceCube - Locație: Polul Sud
- KM3NeT (Telescop de Neutrini Cubic Kilometru) - Locație: Marea Mediterană
- ANTARES (Astronomie cu Telescop de Neutrini și Cercetare Mediului Abisal) - Locație: Marea Mediterană
- Experimentul cu Neutrini de la Reactorul Daya Bay - Locație: China
- Experimentul Tokai la Kamioka (T2K) - Locație: Japonia
- Super-Kamiokande - Locație: Japonia
- Hyper-Kamiokande - Locație: Japonia
- JPARC (Complexul de Cercetare cu Accelerator de Protoni din Japonia) - Locație: Japonia
- Programul de Neutrini cu Bază Scurtă (SBN) at Fermilab
- Observatorul de Neutrini din India (INO) - Locație: India
- Observatorul de Neutrini Sudbury (SNO) - Locație: Canada
- SNO+ (Observatorul de Neutrini Sudbury Plus) - Locație: Canada
- Double Chooz - Locație: Franța
- KATRIN (Experimentul cu Neutrini cu Tritiu Karlsruhe) - Locație: Germania
- OPERA (Proiect de Oscilație cu Aparat de Urmărire cu Emulsie) - Locație: Italia/Gran Sasso
- COHERENT (Împrăștiere Coerentă Elastică Neutrino-Nucleu) - Locație: Statele Unite
- Observatorul de Neutrini Baksan - Locație: Rusia
- Borexino - Locație: Italia
- CUORE (Observator Criogenic Subteran pentru Evenimente Rare) - Locație: Italia
- DEAP-3600 - Locație: Canada
- GERDA (Matrice de Detectori de Germaniu) - Locație: Italia
- HALO (Observator de Helium și Plumb) - Locație: Canada
- LEGEND (Experiment Mare cu Germaniu Îmbogățit pentru Dezintegrare Beta Dublă fără Neutrini) - Locații: Statele Unite, Germania și Rusia
- MINOS (Căutarea Oscilației Neutrinilor cu Injectorul Principal) - Locație: Statele Unite
- NOvA (Apariția ve În Afara Axei NuMI) - Locație: Statele Unite
- XENON (Experiment pentru Materie Întunecată) - Locații: Italia, Statele Unite

Între timp, filozofia poate face mult mai bine decât atât:

(2024) O nepotrivire a masei neutrinilor ar putea zdruncina fundamentele cosmologiei

Datele cosmologice sugerează mase neașteptate pentru neutrini, inclusiv posibilitatea unei mase zero sau negative.

Sursă: [Science News](#)

Acest studiu sugerează că masa neutrinilor se schimbă în timp și poate fi negativă.

„Dacă luăm totul ca atare, ceea ce este o mare rezervă..., atunci în mod clar avem nevoie de o nouă fizică,” spune cosmologul Sunny Vagnozzi de la Universitatea din Trento din Italia, unul dintre autorii lucrării.

Filosofia poate recunoaște că aceste rezultate „*absurde*“ provin dintr-o încercare dogmatică de a evita divizibilitatea ∞ infinită.

Filosofie Cosmică

Împărtășiți-ne gândurile și comentariile dumneavoastră la
info@cosphi.org.

Tipărit la 17 decembrie 2024

CosmicPhilosophy.org
Înțelegerea Cosmosului Prin Filosofie

© 2024 Philosophical.Ventures Inc.